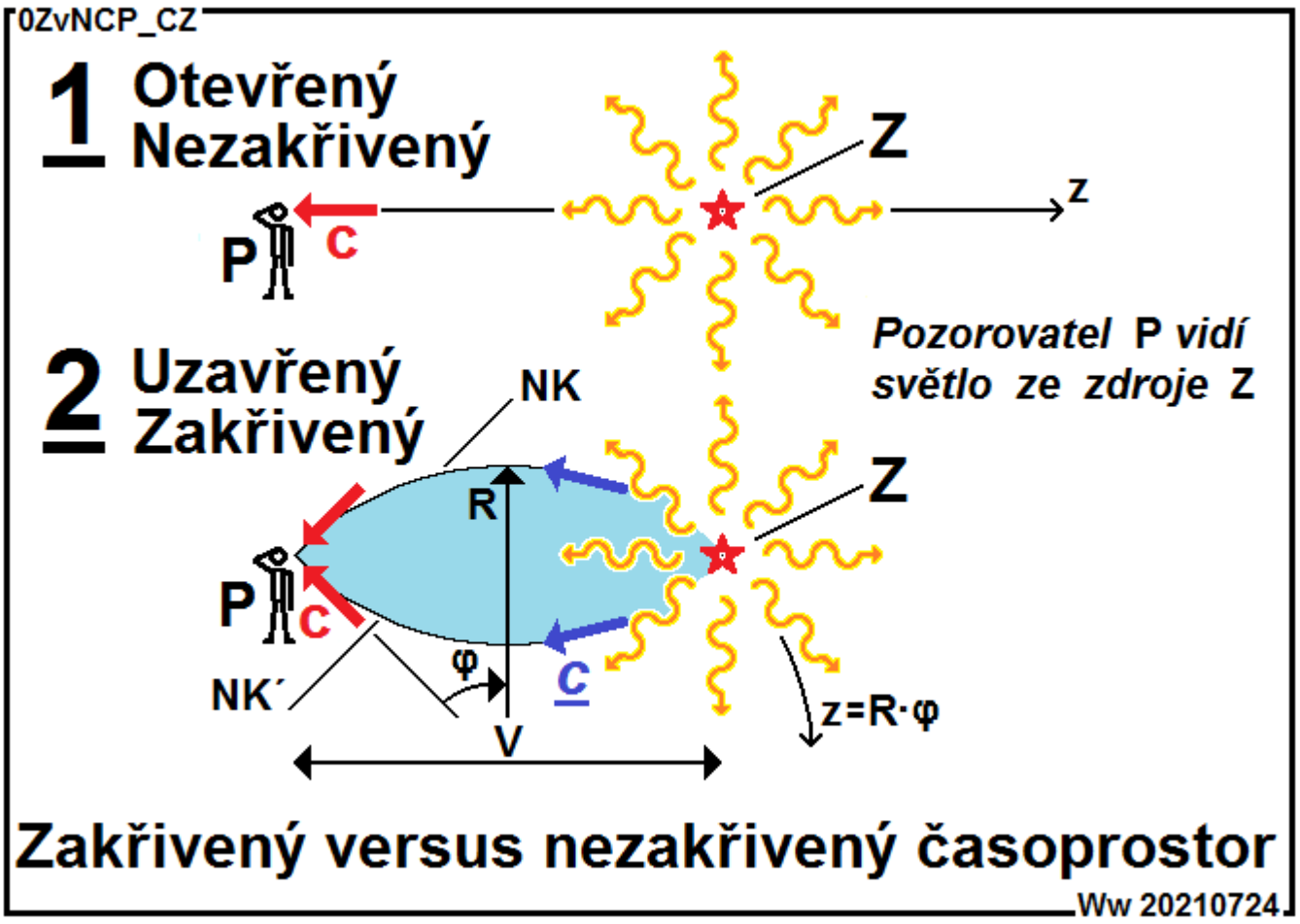
{2NdV.1A_CZ} Abstrakt Nahlížení do Vesmíru.1

Autoři: geniální předchůdci v mé interpretaci. Sepsal: VVvv. Za konkrétní pomoc jsou poděkováni: profesoři Jiří Bičák a Michal Křížek.

Verze Holandsko – Alkmaar, 26. 7. 2021

Uvažujeme zde **časoprostor** schematicky zakreslený na obrázku **Zakřivený versus nezakřivený časoprostor** [**0ZvNCP_CZ**], který se v každém bodě jeví pozorovateli „**P**“ jakoby časová informace (**t**) přicházela k němu ze všech stran, tedy ve sférické souřadnicové soustavě (**r**,**φ**,**ψ**) v jakékoli kombinaci směrových úhlů **φ** a **ψ**, takže –**r=c·t**, kde **c** označuje rychlost přicházející informace. Tedy ze stále větší a větší vzdálenosti a minulosti.

A ve kterém z každého zdroje „**Z**“ v jakémkoli jeho bodě vychází časová informace sféricky do všech stran jako –**r=c·t**, kde ***c*** označuje rychlost odcházející informace.

V **nezakřiveném** prostoru **1** se potom v takovém modelu jeví šíření informace (***c*=c**)

geometricky po přímce vedené z bodu „**Z**“ do bodu „**P**“, tedy po přímce v Kartézské soustavě (**x**,**y**,**z**) vedené třeba podél osy „**z**“.

V **zakřiveném** prostoru 2 je šíření informace modelováno jako po oblouku (**z=R·φ**) prostorově s konstantním poloměrem křivosti „**R**“. Jakékoli dva body, od sebe „**V**“ vzdálené (pro **0<V<2R**), můžeme v rovině propojit geometricky plošně dvěma oblouky o poloměru **R** (=můžeme jimi proložit v rovině dvě kružnice „**NK**“ a „**NK´**“ o poloměru **R**). Třírozměrně ale můžeme oba body propojit povrchem útvaru nazvaného „**rugball**“, na obrázku světlomodře vybarveném, který vznikne otáčením oblouku „**NK**“ (anebo „**NK´**“) kolem spojnice **Z-P**.

Takový **model do sebe uzavřeného časoprostoru s prostorově konstantní křivostí** aplikovaný pro naše nahlížení do Vesmíru nám potom předpovídá důsledek, že se nevyhneme pozorování jednotlivých objektů ve více směrech najednou.

Část **Nahlížení do Vesmíru. 1** popisuje detailně důsledky takového modelu na šíření světla prostorem a na pozorování objektů v takovém prostoru. Vybízí dále, jak by se odpovídajícím způsobem daly vyhledávat na obloze takové objekty nebo jejich seskupení, které pozorujeme dvakrát, nebo víckrát v různých směrech. Je to ale vybídka daleko širší, než byly některé neúspěšné pokusy o to samé v minulosti. Podařilo-li by se totiž taková vícenásobná pozorování, které model předpovídá, ve Vesmíru vyhledat, potom by to nesporně bylo povzbuzení, že i takto jednoduchý model by mohl být užitečný pro naše uvažování prostoru Vesmíru, jako celku.